

183

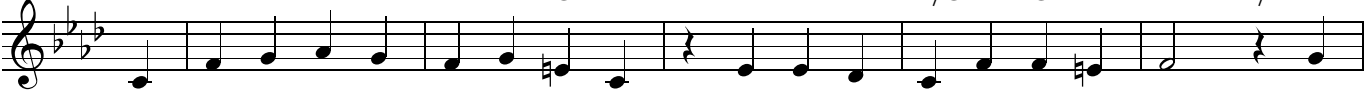
Hve má svo lítið mörgum nægja

Fm Bbm C Ab Bbm Fm/C C⁷ Fm C⁷

1. „Hve má svo lít - ið mörg-um nægj- a?“ svo mæl - ir trú - in veik - a þrátt.
 2. Sjá, Guðs son, í - mynd Guðs hin rétt - a er gegn - um ó - byggð var á leið,
 3. En mund - u lík - a, mað - ur, þett - a, að meir - a vert en jarð- neskt brauð

Fm Bbm C Ab Bbm Fm/C C⁷ Fm Fm/Eb

„Hvað hásk - a, neyð og hungr - i bægj - a, er hörð er tíð og vist - a - fátt?“ Ó,
 með litl - u virt - ist marg - a mett - a og múg - inn snauð - a varð - i neyð. Að
 er himn - a - brauð - ið Herr - ans rétt - a, það heil - agt orð sem Guð þér bauð. Það

Db Ab Eb⁷ Ab C⁷/G Fm Bbm Fm/C C⁷ Fm

hrelld - a sál, lát hugg - ast þú og haf á mis - kunn_ Drott - ins trú.
 Guð hið sam - a gjör - a kann og gjarn - a vill þá_ sýnd - i hann.
 eitt því hungr - i hörð - u ver sem hásk - i mest - ur_ sál - um er.